

LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS IR SLOVĖNIJOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS

S U T A R T I S DĖL TARPTAUTINIŲ VEŽIMŲ KELIŲ TRANSPORTU

Lietuvos Respublikos Vyriausybė ir Slovėnijos Respublikos Vyriausybė (toliau vadinamos „Susitariančiomis Šalimis“), siekdamos skatinti abipusiai naudingus ekonominius ryšius keleivių ir krovinių vežimo keliais srityje tarp abiejų šalių ir tranzitu per jų teritorijas bei aplinkosaugos tikslais, stengdamosi naudoti keliančius mažesnę triukšmą ir mažiau teršiančius aplinką automobilius, atitinkančius aukštus techninius ir saugumą užtikrinančius standartus, susitarė:

1 straipsnis

1. Pagal šios Sutarties sąlygas abiejų Susitariančių Šalių vežėjai, naudodami savo šalyje registruotas transporto priemones, gali vežti už nuomą ar atlygį arba savo sąskaita keleivius ir krovinius tarptautiniais maršrutais į kitos Susitariančios Šalies teritoriją, iš jos arba tranzitu per ją.

2. Ši Sutartis neįtakoja Susitariančių Šalių teisių ir įsipareigojimų, numatytų kitų tarptautinių sutarčių nuostatuose, galiojančiuose kiekvienoje iš Susitariančių Šalių.

2 straipsnis

Šioje Sutartyje:

1. Terminas „vežėjas“ reiškia bet kurį fizinį ar juridinį asmenį, esantį vienoje iš Susitariančių Šalių teritorijų, kuris turi teisę vežti keleivius ir krovinius tarptautiniais maršrutais kelių transportu už nuomą ar atlygį, ar savo sąskaita pagal atitinkamus tos šalies įstatymus ir taisykles.

2. Terminas „transporto priemonė“ reiškia motorinę transporto priemonę, registruotą vienoje iš Susitariančių Šalių teritorijų, arba transporto priemonių junginį, kurio motorinė transporto priemonė yra registruota vienoje iš Susitariančių Šalių teritorijų ir kuri yra naudojama bei skirta tik keleiviams arba kroviniams vežti; keleivinė transporto priemonė (autobusas) – tai transporto priemonė, turinti daugiau nei devynias vietas, įskaitant vairuotojo vietą.

3. Terminas „kabotažas“ reiškia vežiojimą tarp dviejų ar daugiau punktų vienos Susitariančios Šalies teritorijoje, kurį vykdo vežėjas, kurio būstinė yra kitos Susitariančios Šalies teritorijoje.

KELEIVIŲ VEŽIMAS

3 straipsnis

Keleivių vežimas pagal šią Sutartį – tai keleivių ir jų bagažo vežimas autobusais. Į jį taip pat įeina ir kelionės autobusais be keleivių, susijusios su šiomis vežimo paslaugomis.

4 straipsnis

1. Terminas „reguliarus vežimas autobusais“ reiškia vežimo paslaugas, kai vykstama pagal iš anksto nustatytą maršrutą, tvarkaraščius, tarifus ir keleiviai įlaipinami ir išlaipinami iš anksto numatytose stotelėse maršruto linijoje.

2. Reguliarūs vežimai autobusais tarp Susitariančių Šalių teritorijų ir tranzitu per jų teritorijas leidžiami pagal bendrą Susitariančių Šalių kompetentingų įstaigų susitarimą jų išduotų leidimų pagrindu.

3. Prašymas gauti leidimui reguliariems vežimams autobusais pateikiamas kompetentingai įstaigai Susitariančios Šalies, kurioje yra vežėjo būstinė ir yra registruotos jo transporto priemonės. Tuo atveju, jeigu dėl prašymo nekyla jokių prieštaravimų, šios Susitariančios Šalies kompetentinga įstaiga turi perduoti prašymą kitos šalies kompetentingai įstaigai, kartu išreikšdama savo nuomonę.

4. Prašymų pateikimo procedūrą, reikalavimus ir jų turinį nustato Bendra komisija, įsteigta pagal šios Sutarties 18 straipsnį.

5. Vežimai, minimi šiame straipsnyje, bus laikomi patvirtintais ir galės būti pradėti vykdyti po to, kai Susitariančių Šalių kompetentingos įstaigos pasikeis atitinkamais leidimais su visais būtinais priedais.

Kelionės metu leidimas arba jo patvirtinta kopija turi būti transporto priemonėje.

5 straipsnis

1. Terminas „švytuokliniai vežimai“ reiškia vežimus, kuriems iš anksto sudarytos keleivių grupės, vežamos pasikartojančiais reisais ten ir atgal iš vienos išvykimo vietos į tą pačią atvykimo vietą. Visos keleivių grupės, kurios atvyksta kartu, vėliau vežamos atgal į išvykimo vietą. Kelionės metu keleiviai neįlaipinami ir neišlaipinami. Pirmoji kelionė atgal ir paskutinė kelionė ten vykdomos tuščiomis (be keleivių).

2. Šio straipsnio 1 punkte minėtiems vežimams reikalingi leidimai, kuriuos išduoda kitos Susitariančios Šalies kompetentingos įstaigos. Prašymų pateikimo procedūrą, reikalavimus ir jų turinį nustato Bendra komisija pagal šios Sutarties 18 straipsnį.

6 straipsnis

1. „Nereguliarūs vežimai“ reiškia kitus vežimus, nei nurodyti šios Sutarties 4 straipsnio 1 punkte.

2. Nereguliariam keleivių vežimui tarp dviejų Susitariančių Šalių teritorijų ar tranzitu per jas, vežant tą pačią keleivių grupę, nereikalingas leidimas, jei:

a) kelionė ten ir atgal prasideda ir ją numatyta baigti toje pačioje šalyje, kur registruota transporto priemonė, jeigu keleivių grupė parvežama į išvykimo vietą (uždarų durų kelionė) ta pačia transporto priemone;

b) kelionė su keleiviais prasideda transporto priemonės registracijos šalyje ir baigiasi kitos Susitariančios Šalies teritorijoje ar bet kurioje kitoje šalyje, jeigu transporto priemonė grįžta tuščia į šalį, kurioje ji registruota;

c) kelionė ten vykdoma be keleivių, jeigu visi keleiviai įlaipinami toje pačioje vietoje, kur jie buvo anksčiau atvežti to paties vežėjo, vykdant vežiojimus, minimus b) papunktyje, ir jie parvežami į šalį, kur registruota transporto priemonė.

3. Transporto priemonėse, vykdančiose šio straipsnio 2 punkte minimus nereguliarus vežiojimus, turi būti tinkamai užpildytas kelionės lapas, kuriame pateiktas vežėjo sudarytas vežamų keleivių sąrašas, patvirtintas kelionės organizatorių antspaudu ir parašu bei kompetentingos muitinės žinybos antspaudu. Kelionės lapas užpildomas savo šalies teritorijoje ir laikomas transporto priemonėje, kuriai jis buvo išduotas, visos kelionės metu.

4. Nereguliariems keleivių vežimams, neatitinkantiems šio straipsnio 2 punkto nuostatų, reikalingas kitos Susitariančios Šalies kompetentingos įstaigos leidimas.

Bendra komisija, minima šios Sutarties 18 straipsnyje, susitaria dėl leidimo formos nereguliariems keleivių vežimams ir dėl kitų klausimų, susijusių su šiomis paslaugomis.

KROVINIŲ VEŽIMAS

7 straipsnis

1. Kiekvienos Susitariančios Šalies vežėjas privalo turėti leidimą vykdyti tarptautinius krovinių vežimus keliais tarp abiejų šalių, tranzitu per kitos Susitariančios Šalies teritoriją ir pristatant krovinius į ar iš trečiosios šalies, jeigu kitaip nenusprendė šios Sutarties 18 straipsnyje minima Bendra komisija.

Vienkartinis leidimas vienos Susitariančios Šalies vežėjui suteikia teisę vienai kelionei ten ir atgal.

2. Leidimu gali naudotis tik tas vežėjas, kuriam jis išduotas. Jis galioja vienai motorinei transporto priemonei arba transporto priemonių junginiui (sujungta transporto priemonė arba autotraukinys) nepriklausomai nuo to, kurioje šalyje registruota puspriekabė ar priekaba.

3. Abiejų Susitariančių Šalių kompetentingos įstaigos kasmet pasikeičia neužpildytų leidimų kiekiu, kurį nustato šios Sutarties 18 straipsnyje minima Bendra komisija.

8 straipsnis

1. Leidimų, nurodytų šios Sutarties 7 straipsnyje, nereikia:

a) krovinių vežimui motorinėmis transporto priemonėmis, kurių bendras leistinas svoris, įskaitant priekabas, ne didesnis kaip 7,5 tonos, arba kai leistinas kraulumas, įskaitant priekabas, ne didesnis kaip 3,5 tonos;

b) namų ūkio reikmenims vežti persikraustant, turint specialų transportą, sukonstruotą ir įrengtą tam tikslui;

c) vežti inventorių, įrangą ir gyvulius teatro dekoracijoms, filmų rekvizitams, cirkui ar muzikiniams vaidinimams, sporto renginiams, parodoms ar mugėms, radijo bei televizijos laidoms rengti ar filmuoti su sąlyga, kad šis inventorių ir įrangą įvežami ar išvežami laikinai;

d) mirusiųjų palaikams vežti;

e) kroviniams vežti į ir iš aerouostų tais atvejais, kai oro gabenimo paslaugos yra paskirstytos;

f) paštui vežti;

g) sugedusiems ar patyrusiems avariją transporto priemonėms vežti;

h) humanitarinei pagalbai, reikalingai ypatingais atvejais, ypač stichinių nelaimių atvejais, vežti;

i) gyvuliams vežti specialiomis transporto priemonėmis;

j) tuščios krovininės transporto priemonės kelionei, kuri siunčiama pakeisti patyrusiai avariją kitoje šalyje transporto priemonei, leidžiama kelionę tęsti su leidimu, išduotu sugedusiai transporto priemonei;

k) remonto ir priežiūros transporto priemonėms, teikiančioms pagalbą sugedusiems ar avariją patyrusiems automobiliams.

2. Transporto priemonės vairuotojas, vykdamas bet kuriuos vežimus, minimus šio straipsnio 1 punkte, privalo turėti visus būtinus dokumentus, aiškiai patvirtinančius, kad šie vežimai atitinka visas šiame straipsnyje nurodytas nuostatas.

BENDROSIOS NUOSTATOS

9 straipsnis

Vykdamas pasienio, muitinės ar sanitarinę kontrolę, pirmenybė bus suteikta gabenti gyvus gyvulius, greitai gendančius maisto produktus, taip pat reguliariais maršrutais kursuojantiems autobusams.

10 straipsnis

Kabotažas neleidžiamas, išskyrus tuos atvejus, kai atitinkamos Susitariančios Šalies kompetentinga įstaiga šiam tikslui išduoda specialų leidimą.

11 straipsnis

1. Jei pakrautos ar nepakrautos transporto priemonės, vykdančios vežimus pagal šios Sutarties nuostatas, svoris ir/ar gabaritai didesni nei nustatyti kitos Susitariančios Šalies teritorijoje, ji privalo turėti specialų leidimą, kurį išduoda tos Susitariančios Šalies kompetentinga įstaiga.

2. Abi Susitariančios Šalys įsipareigoja netaikyti griežtesnių transporto priemonių svorio ir gabaritų normų transporto priemonėms, registruotoms kitos Susitariančios Šalies teritorijoje, nei tos, kurios taikomos transporto priemonėms, registruotoms savo šalies teritorijoje.

12 straipsnis

Abiejų Susitariančių Šalių vežėjai, veždami pavojingus krovinius, turi laikytis Europos Susitarimo dėl pavojingų krovinių tarptautinių vežimų keliais (ADR) nuostatų.

13 straipsnis

Abi Susitariančios Šalys turi sudaryti būtinas prielaidas skatinti kombinuoto transporto operacijų vykdymą ir naudojimąsi šiose šalyse esančiais jūrų uostais.

14 straipsnis

1. Vadovaujantis šios Sutarties nuostatomis, abiejų Susitariančių Šalių vežėjai ir jų transporto priemonių ekipažai, būdami kitos Susitariančios Šalies teritorijoje, turi laikytis tos Susitariančios Šalies galiojančių įstatymų ir taisyklių.

2. Leidimai ir kiti būtini dokumentai, kurių reikia pagal šią Sutartį, turi būti transporto priemonėje, kuriai jie išduoti, ir pateikiami įgaliotoms juos tikrinti Susitariančių Šalių kompetentingoms įstaigoms.

3. Jeigu vežėjas ar jo ekipažas rimtai ir pakartotinai pažeidžia kitoje Susitariančioje Šalyje galiojančias teises nuostatas ar šios Sutarties sąlygas, Susitariančios Šalies kompetentinga įstaiga, kurios teritorijoje registruota transporto priemonė, ir kompetentingos įstaigos šalies, kurios teritorijoje padarytas pažeidimas, pageidavimu gali imtis šių priemonių:

a) įspėti vežėją, kad jis privalo laikytis galiojančių nuostatų (įspėjimas);

b) laikinai neleisti vežėjui atlikti vežimų tarp dviejų Susitariančių Šalių;

c) sustabdyti leidimų išdavimą tam vežėjui arba atšaukti bet kurį anksčiau išduotą leidimą tam laikotarpiui, kuriam kitos šalies kompetentinga įstaiga uždraudė vežėjui atlikti vežimus.

Šio straipsnio nuostatos turi neprieštarauti jokioms teisinėms sankcijoms, kurios gali būti taikomos, laikantis įstatymų ir taisyklių šalies, kurios teritorijoje padarytas pažeidimas.

4. Kompetentinga įstaiga, pritaikiusi vieną iš priemonių, nurodytų šio straipsnio 3 punkte, apie tai informuoja kitos Susitariančios Šalies kompetentingą įstaigą.

15 straipsnis

1. Vykdam vežimus pagal šią Sutartį, transporto priemonės ir jų atsarginės dalys abipusiai atleidžiamos nuo visų mokesčių ir rinkliavų, renkamų už naudojimąsi transporto priemonėmis ir jų laikymą.

2. Šis atleidimas netaikomas rinkliavoms už mokamus kelius, tiltus ar kitoms panašioms rinkliavoms, kurios visuomet turi būti renkamos vadovaujantis nediskriminavimo principu.

3. Transporto priemonės, paminėtos šio straipsnio 1 punkte, bus atleistos nuo maito mokesčių už:

- a) transporto priemonės;
- b) degalus, esančius standartiniuose transporto priemonės bakuose;
- c) atsargines dalis, įvežtas į kitos Susitariančios Šalies teritoriją, skirtas transporto priemonės remontui. Pakeistos dalys turi būti reeksportuotos ar sunaikintos, kontroliuojant kitos Susitariančios Šalies kompetentingoms maitinės įstaigoms.

16 straipsnis

Pagal šios Sutarties preambulę Susitariančios Šalys susitaria skatinti šiuolaikinių, techniškai saugių, keliančių mažesnę triukšmą ir mažiau teršiančių aplinką automobilių naudojimą, teikiant transporto paslaugas.

17 straipsnis

Kompetentingos įstaigos, atsakingos už šios Sutarties įgyvendinimą, yra:

- a) Lietuvos Respublikoje:
Susisiekimo ministerija,
Kelių transporto departamentas.
- b) Slovėnijos Respublikoje:
Transporto ir ryšių ministerija.

18 straipsnis

1. Susitariančios Šalys sudaro Bendrą komisiją iš abiejų Susitariančių Šalių kompetentingų įstaigų atstovų.

Bendra komisija įgaliojama:

- a) kontroliuoti šios Sutarties tinkamą vykdymą;
- b) nustatyti 7 straipsnio leidimų kvotas, rūšį ir galiojimo laiką bei kitus klausimus, susijusius su leidimais, kuriuos nurodo 4, 5, 6 straipsniai;
- c) analizuoti problemas ir siūlyti jų sprendimo būdus;
- d) spręsti visus iškilusius klausimus, susijusius su kelių transportu, aplinkosauga ir automobilių techniniu saugumu;
- e) siūlyti pataisas ir papildymus bet kuriam šios Sutarties straipsniui ir pateikti juos Susitariančių Šalių kompetentingoms įstaigoms tvirtinti.

2. Bendra komisija renkasi vienos iš Susitariančių Šalių prašymu paeiliui Slovėnijos Respublikoje ir Lietuvos Respublikoje. Bendros komisijos sprendimai bus įpareigojantys abiem Susitariančioms Šalims.

19 straipsnis

1. Ši Sutartis laikinai bus taikoma nuo jos pasirašymo datos.
2. Susitariančios Šalys diplomatiniais kanalais turi informuoti viena kitą, kad reikalavimai dėl tarptautinių sutarčių įsigaliojimo procedūros įvykdyti.
3. Ši Sutartis įsigalios trisdešimtą dieną nuo paskutinio pranešimo gavimo datos.

20 straipsnis

Jeigu bus būtina, Susitariančios Šalys apsvartys bet kurias šios Sutarties pataisas ar papildymus, ir jie įsigalios pagal 19 straipsnyje numatytą procedūrą.

21 straipsnis

Ši Sutartis galios iki to laiko, kol nebus nutraukta vienos iš Susitariančių Šalių, pranešant apie tai raštu diplomatiniais kanalais kitai Susitariančiai Šaliai ne vėliau kaip prieš tris mėnesius iki kalendorinių metų pabaigos.

Patvirtindami tai, žemiau pasirašiusieji, turėdami tinkamus įgaliojimus, pasirašė šią Sutartį.

Sudaryta Vilniuje 1997 m. lapkričio 14 d. dviem egzemplioriais slovėnų, lietuvių ir anglų kalbomis, visiems tekstams turint vienodą galią. Esant interpretavimo skirtumams, bus vadovaujama tekstu anglų kalba.

LIETUVOS RESPUBLIKOS
VYRIAUSYBĖS VARDU

SLOVĖNIJOS RESPUBLIKOS
VYRIAUSYBĖS VARDU
